

דברי הכפר

ההיסטוריה נעשית בידי העם לא בידי אנשים,
מנהיג הוא משרת הכלל, משרת האידיאה;
רוב המנהיגים המובילים שואבים את כוחם
מהתמיכה וההיענות שהציבור מעניק להם.

דוד בן-גוריון

הם לא יחליטו. אתם תחליטו

גיליון מס' 2562 כ"ט אדר ב' תשע"ט * 5 באפריל 2019
כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי sachlav@outlook.com

על דא ועל הא / חעט: תמר וולפין

• דוד אלמן צודק

צריך לפרגן לעורכת של דבר הכפר, אמירת "כל הכבוד" סתמית כזו, היא לא הכוונה שלי, אלא שבחים לרוחו של דברי הכפר, שהפך למכשיר בונה קהילה.

הגיליון של השבוע שעבר נפתח בציטטות מעניינות ומשעשעות לקראת הבחירות. חומר למחשבה. פרגון גדול מכל הלב הביא יהודה עדר לניהול המוצלח של צילה בן רשף את בית יהונתן, עד לשלב של השלמת הבניין המרווח והמואר הזה. קטע קצר ונחמד של מקס מדר, קצת מתאר מציאות, קצת מתייחס אליה בהומור. המדור שכבר נעשה מרכזי וחשוב בעתון: "נעים להכיר", המדור של מיכל אשחר ובו הכרות עם אנשים החיים כאן בקרבנו, המדור אינפורמטיבי, מעניין ונחמד, ומסייע ליצירת היכרות וקשרים בין כל תושבי כפר הנשיא. הדיווח של משפחות טיקוצינסקי ויודאייקין על המסע הגדול שלהם באמריקה, הוא גם מעניין, לא שגרת, וכמובן עושה עוד חיבור בין המשפחות לבין הקהילה, ואם נוסיף לכך את המידע על המתרחש ב"מפגש", שיר מאת נתן אלתרמן, ענק השירה העברית שהכניסה העורכת, תמונות מהארכיון וכמה מודעות – בסך הכל עיתון המשלב את האינפורמטיבי עם חיבור בין כל אנשי קהילת כפר הנשיא. אמנם, הפעם לא הופיע הטור של דודו, (ולא אמרתי מילה על "על דא ועל הא"...) – בקיצור - פשוט ככה צריך להיות עיתון שמקרב לבבות וקבוצות בקהילה.

• אבנים שחקו מים

נכתב בספר איוב (פרק יד פסוק 15), ויש לכך שני פרושים: א. שאבנים שוחקים את המים, ב. שהמים שוחקים אפילו אבנים. מדוע נזכרתי במשפט זה? כשאני רואה את מה שגרמו הגשמים למדרכות שלנו, אני רואה שהרבה מים, אולי לא שוחקים את האבנים אבל בהחלט שוחקים את ציפוי המדרכות, כמעט בכל מקום בקיבוץ. על אף השמחה על הגשמים - זהירות!!!

• אולי הפעם נצליח.

בעוד חמישה ימים נלך לקלפי. מבחינתי השיקול היחיד לגבי הבחירה שלי הוא למי יש הסיכוי הגדול ביותר לסלק את ביבי מבבלפור 6 בירושלים. אפילו אם אמלא עשרה דפים כאן, לא אוכל למצות את הסלידה שלי

מבנימין נתניהו וממשפחת המלוכה שהוא מטפח בבלפור 6 . זהו, אולי הפעם נצליח.

• גינה מינימלית.

את הגינה הקהילתית נאלצנו לנטוש לפני כמה חדשים. לא עמדו לנו הכוחות להתחיל מבראשית במקום אחר. וכך התחלתי להיות חקלאית בשטחים זעירים: ואני מנביטה נבטי מאכל במטבח שלי. אני מנביטה במנבטה מקרמיקה, מעשה ידי ג'נט פרימוסט, על מגשים, ובקרטונים ריקים של חלב. רוצים לראות? הנה.

שבוע טוב לכולם

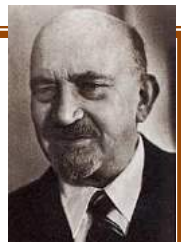
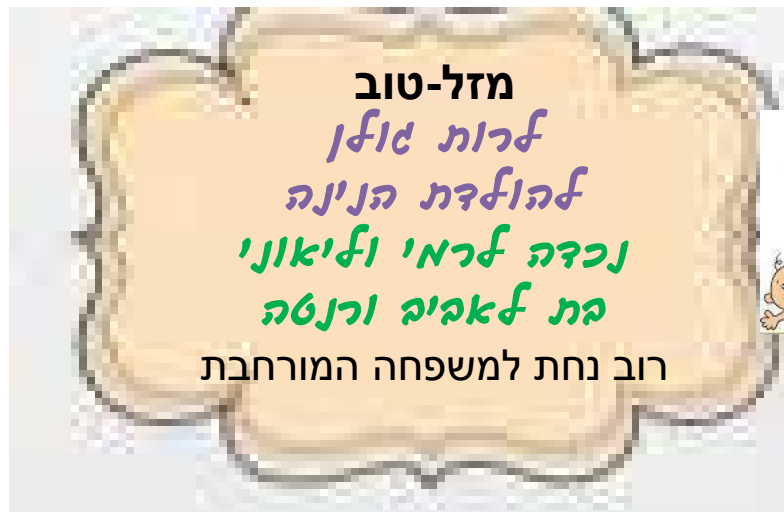
תמר וולפין

לא בחירות נולד האדם אלא בעבדות,
ורק הכח להשתחרר ניתן לו,
ולהשתמש בכח זה הוא תפקידו עלי אדמות.
מי שאינו רוצה להיות בן חורין
בודאי נשאר בעבדותו.

יצחק ברויאר

ביקור בגנזך ווייצמן

בעקבות הביקור של העובדות היקרות של גנזך ווייצמן ויד ווייצמן אצלנו, בקיבוץ לפני כחודש. הן הזמינו אותנו לבקר בבית ווייצמן ובארכיון ברחובות. אם יהיה מספר מספיק גדול של נרשמים תהיה הסעה באוטובוס על חשבונם.

זאת הזמנת לטיול של יום, שיש בו עניין וכיף (אולי נוסיף גם איזו אטרקציה בדרך). המועד המוצע הוא לקראת סוף חודש מאי.

מי שמעוניין מתבקש ליצור קשר עם רחל גינת, או עם רותי עמית או אתי. אפשר להשאיר הודעות בתא הדואר או בווטסאפ.

תמר וולפין

שמירה

שבוע טוב לכולם,
לפני שבועיים התחלנו להראות נוכחות ולקיים את סבבי השמירה בחוות הלולים, בכביש ההיקפי ובאזור משק הילדים.
הוחלט כי תושבי כפר הנשיא ישמרו בימי חמישי ושישי ובשאר הימים ישמרו השומר החדש ונערי המכינה.
השמירה היא מהשעה 22:30 ועד 02:00 בזוגות. יש להגיע ברכב הפרטי. נפגשים בשעה 22:30 בחוות הלולים לקבל תדרוך מנורמן.
קישור לרשימת השמירה נשלח בקבוצת הווטסאפ של השמירה. כל אחד מתבקש לשבץ את עצמו בהקדם ולהודיע לי מה בחר.
החלפות באחריות השומרים בינם לבין עצמם, אך הכרחי לעדכן אותי כדי שאוכל לדווח לשומר החדש כדי שידאגו לביטוח השומרים הנכונים.
כל מי שמעוניין להצטרף לשמירה יצורף לקבוצת הווטסאפ ומתבקש לשלוח אלי את שמו ומספר הנייד כדי שיצורף לקבוצה.
אני מזכירה שוב שקבוצה זו היא לחירום בלבד לצורך הקפצת עזרה בשעת הצורך. ועוד מזכירה שאין אנחנו מחפשים גיבורים. טלפון ופנס הם הציוד הנדרש וכמובן הנוכחות שלנו.
מי שלא חתם על טופס השמירה יציין זאת בפני ואדאג שהטופס יוכנס לתא הדואר שלו. יש להחזירו חתום לארי במזכירות ויקבל הדרכה מ"השומר חדש".
אז בהצלחה לכולנו
תודה ובהצלחה

יפעת ויסבקר

נפגשים במפגש...

ביום ראשון הקרוב – בשעה 10:30

הנכם מוזמנים להרצאתו של אריה וולפין – סוגיות באקטואליה

רגע לפני הבחירות... אולי יצליח אריה לעשות לנו קצת סדר בבלגן...
וגם אם לא... תמיד מעניין לשמוע אותו.

- ביום שני, במסגרת סדנת הטלפונים הניידים - נתחיל ללמוד את נושא **האפליקציות** (יישומים): יישומים שימושיים שונים ואופן ההורדה והתפעול. מוזמנים להצטרף לקבוצת הלמידה האיכותית שלנו. מתחילים בשעה 10:00.

- נדמה כי גשמי הברכה בהפוגה והאביב בפתח. **אביב הגיע פסח בא** ואנו נערכים לקראתו:
במסגרת ארוחות צהריים לחברי מועדון מופ"ת - נקיים ארוחת צהריים חגיגית, עם הרמת כוסית (לפחות אחת...).
ברכות, מטעמים וטעימות מן ההגדה של פסח.

הארוחה החגיגית תתקיים ביום חמישי 18/4 בשעה 12:00 במפגש.

♥ חברים שאינם חברי מועדון מופ"ת ומעוניינים להצטרף אלינו מוזמנים לעשות זאת בעלות מסובסדת של 30 ₪ ובהרשמה מראש. ניתן להירשם לארוחה במהלך השבוע הקרוב על לוח המודעות במפגש
או ע"י שליחת מסרון לנייד שלי- 054-2882573

בברכה, שיפי :)

דודו פלמה | אמנות או נאמנות

בשבת הבאה הבאה 13.4 בשעה 12:30 אני פותח תערוכה בגלריה מחניים. הדברים שכתובים כאן הם פחות או יותר הרציונל של התערוכה. ראו עצמכם מוזמנים בכיף.

החברה הישראלית נמצאת כבר לא מעט שנים על מדרון חלקלק. המצב הולך ומחמיר כל כך עד שבזמן האחרון עלתה גם דרישה, אלימה כמעט, כלפי אנשי רוח ואמנים לגלות נאמנות לתרבות כפי שהיא נתפסת בעיני השררה. הצורך הקיומי לומר אמת ולא להרגיש מאוים בגלל אמירתה, יחד עם החשש הגדול לפגיעה בקיום הכלכלי, יוצרים מתח גדול. התערוכה "אמנות או נאמנות" מבקשת לתאר את המתח הקיומי הזה ואולי גם לגשר עליו.

התערוכה מתחלקת לשלוש חטיבות:

חטיבה אחת היא קבוצה של עבודות שהעליתי בקיר הפייסבוק שלי. עבודות המגיבות באופן ישיר ומיידי, יומיומי כמעט, על המתרחש הפוליטי. חלק מהן הוא סוג של מחווה לאמנים גדולים מן העבר, שעברו חוויות דומות בתקופתם, ואני משתיל דימויים מאירועי ההווה אל תוך יצירתם כדי ליצור סוג של דיאלוג בין הווה לעבר שלעיתים היה מפואר ולעיתים מכוער. ממש כמו היום.

בחטיבה השנייה עבודות המתארות את הקיום האנושי הנואש, הדוחק להתקיים בכבוד, להיות חי, בסדרה של מצבי צבירה קיומיים. היכולת שלנו להבין עד כמה הוויית הקיום האנושי דקה ושברירית, היא כה מוגבלת, עד שכמעט ואיננו מופתעים מהקלות בה אנחנו עוברים ממצב של להיות נרדפים לרודפים, מקרבן אולטימטיבי לכובש אדיש לסבלו של הנכבש.

החטיבה השלישית מתיימרת לעסוק בחוויית קיומנו במבט שמקיף כמעט מאה שנים של התיישבות. השדה הקונקרטי המלהיב והפתוח לכל עבר שרקדו בו חלוצים בין ארץ לשמים, הפך להיות לשדה מטפורי, כמעט מיתולוגי הייתי אומר. העבודות בחטיבה הזאת מנסות לאחוז במיתוס השבור והמעיק הזה, ולשחזר אותו באמצעות רסיסי הפרגמנטים המרכיבים אותו. זהו, כמובן, ניסיון שנועד מראש לכישלון. אבל גם הכישלון הזה הוא חלק ממהותן של האמנות והנאמנות לאמנות.

לחלק מהעבודות מצורפים טקסטים. בחלק מהמקרים הטקסטים קדמו לציורים ובחלקם להפך. בכל מקרה הציורים אינם מאיירים את הטקסט, והטקסט אינו מתאר את הציורים. הם פשוט נוגעים באותו נושא אך מכיוון שונה.

אפשר רק להוסיף שחלק גדול מהעבודות המוצגות בתערוכה לא קיבלו אישור ממשד התרבות והנאמנות. ובכך הן מזמינות את הצופים בתערוכה להיות שותפים במחאה נגד הקריאה לנאמנות תרבותית, אך הן גם חושפות את הצופים לסכנות האורבות למי שיעז לצאת חוצץ נגד ממסד העוין אמנות ואמנים שאינם מגלים נאמנות ואינם אסירי תודה למשטר שידוע להיות נדיב רק כלפי אלה הנאמנים לו.

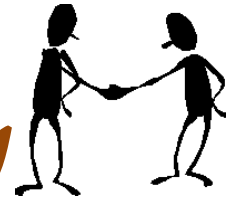
**קבוצת בשקיעה, עבודה מהתערוכה 'אמנות או נאמנות'
גלריה מחניים שבת 13.4**

מדונה ותינוק 2019 מהתערוכה 'אמנות או נאמנות'

נעים להכיר / מיכל אשחר

השאלות זהות בכל שבוע, השאיפה היא להכיר את כל חברי הקהילה,

והשבוע – ריצ'רד קונריקוס,

גר ברחוב הראשי בהרחבה

איך הגעתי לקיבוץ

דרך האינטרנט. גרנו בזכרון יעקב 13 שנים, ועמדנו לנסוע לשבדיה, ארץ הולדתי, למספר שנים. לפני שנסענו, חוה אמרה שחייבים למצוא משהו בישראל שיקשור אותנו לארץ. תמיד רציתי לגור בגליל, מתאים לי הנוף הפתוח, הטבע, החיות, כמו בשבדיה. אז חיפשתי וחיפשתי, ודרך האינטרנט הגעתי לפירסומת של ההרחבה, "my cup of tea". באותה תקופה גם הבן שלי יהונתן חיפש מקום לגור בו, חיפשנו בכל מיני מקומות. בעקבות המודעה הבן שלי הגיע לכאן, והוא טלפן ואמר שיש פה הרגשה טובה, ואז באנו ואני הרגשתי מיד שזה המקום הנכון.

קנינו את המגרש ובנינו את הבית ואז נסענו לשבדיה, ואחרי 6 שנים חזרנו לארץ ובאנו לגור כאן.

מה אני עושה בחיים

עכשיו אני בפנסיה, עובד קצת בחו"ל. יש לי חברת מולטימדיה, אני עוסק בפירסום – חוברות, מודעות, בניית אתרים, כולל אנימציות, וידאו, קול, צילום. אני בעסק מ 1984, מהמקינטושים הראשונים. זו היתה תקופה מאוד מעניינת, במעבר מאנלוגי לדיגיטלי. לפני כן הייתי צלם עיתונות וכתב חוץ, צילמתי באולימפיאדות, ובזמן הסכם השלום עם מצרים הייתי כתב של עיתון שבדי בארץ, זה היה מרתק.

חוץ מזה אני עושה מחקרים וכותב ספרים, ראו ההרחבה בהמשך.

קרובי משפחה בקיבוץ

אשתי – חוה

בני יהונתן ומשפחתו גרו כאן אך עברו למרכז בגלל התפקיד הנוכחי שלו בדובר צה"ל. יש לנו עוד בת בבנימינה ובן בברזיל, ו-9 נכדים.

יש לנו כאן קהילה ואנחנו מרגישים מאוד בבית. בכל יום אנחנו עושים FIKA שזה הפסקת קפה, ואז באים אנשים, לשעה. זה מאוד טוב, ואף פעם לא חסרים נושאים לשיחה.

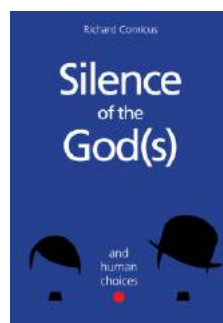
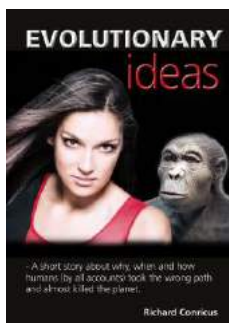
כמה מילים על הקיבוץ

אני מרגיש מאוד טוב פה, זה המקום. האנרגיה פה מאוד טובה, אנשים טובים, יחס טוב. אני מבין שהקיבוץ במצב על הפנים מבחינה כלכלית, ויש את הבדיחה שאם ייצרו כאן ארונות מתים אז אנשים יפסיקו למות. אנשים כאן לא יודעים לעשות עסקים, אבל מבחינה חברתית זה מקום מאוד מתקדם ומאוד טוב, זו איכות חיים טובה.

משהו שאני רוצה לספר

שני דברים:

הראשון - מתוך ההתעניינות שלי באבולוציה ובהתפתחות האנושות, עשיתי מחקר וכתבתי ספר שמדבר על – למה אנחנו בבוק, מה הוביל אותנו למצב כרגע, איפה טעינו בדרך, בהחלטות, בכיוון. פירסמתי את הספר בשבדית ואח"כ באנגלית, הוא יצא ב 2011. מאז כתבתי עוד כמה חוברות.

ההתמקדות שלי היא בעיקר על הציויליזציה השומרית, איך החיים היו אז, איזו בחירה היתה להם, ומתי האנושות לקחה כיוון אחר, המהפך נגד הפוליתאיזם ולמה זה קרה, איך זה מוביל בסוף לתוצאה של התחממות גלובלית ומה צריך לעשות עכשיו. אלה שני הספרים הכי משמעותיים שלי שתורגמו משבדית לאנגלית.

←

השני – בשנים האחרונות, חוה ואני נוסעים פעם בשנתיים לטיול תרמילאים של כחודשיים, עד עכשיו נסענו מספר פעמים לדרום אמריקה, ועכשיו אנחנו חושבים על ויאטנאם. אנחנו מאוד נהנים בטיולים האלה.

תודה רבה ריצ'רד, נעים להכיר!

לשאלות יש כוח חזק יותר מאשר לתשובות, למעשה האנשים המוצלחים ביותר הם לעתים רחוקות אלו שמחזיקים בתשובות, אלא אלו ששואלים את השאלות הנכונות. אל תפחדו לשאול; שאלו כשאינכם מבינים, שאלו כשאתם רוצים, שאלו כדי לגרום לדברים לקרות. זו הסיבה לכך שילדים תמיד שואלים הרבה שאלות, משום שהם יודעים שהם לא יתקדמו לשום מקום אם לא יעשו זאת. בשורה התחתונה, צמיחה אישית היא הרבה יותר חזקה כששואלים, מאשר כשמספקים תשובה.

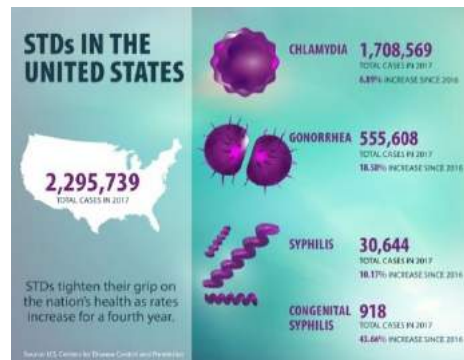

האם חיסונים בטוחים? חלק 4 / ג'נט פרימוסט.

יש שריף חדש בעיר ושמו בורות. ניתן אולי לקרוא לו "רדיפת בצע" או "אמונה עיוורת". השריף הקודם "אמת", נעלם. האם חשבתם פעם למה התקשורת והרופאים צועקים "חמאס" מכל במה אפשרית כאשר ישנם כמה מקרי חצבת באוכלוסייה? מחדירים פחד באוכלוסייה ומקדמים את החיסונים?

שאלת מיליון הדולר היא: למה הם לא צועקים על הנושא הזה? ב-2018, המרכז למניעת מחלות בארה"ב (CDC) דיווח, שבמשך 4 שנים ברציפות, מחלות מין (מחלות המועברות באמצעות קיום יחסי מין), עלו בצורה חדה בארה"ב. כלמידיה, זיבה ועגבת הגיעו למספר חסר תקדים של 2.3 מיליון מקרים, עליה של 200,000 מקרים משנת 2016.

או זה?

המרכז למניעת מחלות בארה"ב (CDC) הכיר בכך ש"עמידות לאנטיביוטיקה הינה הבעיה החמורה ביותר של בריאות הציבור בזמננו. כל שנה בארה"ב, נדבקים בחיידק העמיד לאנטיביוטיקה כ-2 מיליון אנשים ולפחות 23,000 מתוכם מתים בשל כח"י"

אני שואלת את עצמי כמה אנשים מתים ממחלות אלו בישראל? איך אנחנו לא שומעים מילה על זה?

נאמר לי, כי על מנת להגיע לאמת, יש ללכת בעקבות הכסף! כן, ניחשתם נכון, **אין חיסונים כנגד המחלות האלו, לכן אין רווח כלכלי!**

אין זה אבסורד שיש כל כך הרבה מחלות קשות, כמו אלו המפורטות מעלה, ועדיין, הרופאים והתקשורת, באמונה עיוורת מול הנחיות חברות התרופות וארגוני הבריאות, אשר עושים מיליארדים מהתעשייה הרווחית ביותר עבורם- החיסונים, יכולים לומר לכם ללכת ולקבל את חיסון השפעת או לתת לילדכם עשרות חיסונים עם החומרים הרעילים שבהם?

אפילו יותר אבסורד וטרגי, היות ועכשיו, במקום כמה ימים במיטה עם חצבת, חזרת או אבעבועות רוח, יש לנו אוכלוסייה שלמה של ילדים חולים במחלות כרוניות המלוות אותם לכל חייהם ואשר המחקר המדעי מצביע על קשר ישיר בין מחלות אלו לחיסונים (מחקרים אלו עבור

הורים לילדים נפגעי חיסונים, זו ההוכחה לקשר בין המחלה הכרונית של ילדיהם לבין החיסונים אותם קיבלו).

אני ילידת הדור אשר חלה בחצבת, חזרת ואבעבועות רוח בילדותו. אף אחד מאלו שהכרתי לא נפטר מהמחלות האלו או נפגע מהם, ולפני הכנסת החיסונים, תמותה ממחלות אלו הייתה נמוכה מאד בעולם המפותח (ראו מידע בפוסט הראשון שלי).

לדור שלי הייתה באמת "חסינות העדר", לאחר שחלינו במחלת החצבת באופן טבעי, קיבלנו הגנה מפני הישנות המחלה לכל החיים. הגנה זו עברה לתינוקות שלנו והייתה מסוגלת באמת להגן עליהם מפני תחלואה בתקופת חייהם הראשונה. מערכת החיסון שלנו התחזקה וכיום המחקרים מצביעים על כך שהסיכוי לתחלואה במחלות לב, אלרגיות ומחלות כרוניות אחרות, יורד משמעותית בשלבים מאוחרים של החיים בעקבות תחלואה במחלות ילדות אלו (ראו גם מידע בפוסט השני שלי).

התעמולה בעקבות תחלואה במחלות זיהומיות, הייתה יכולה להיות מצחיקה אם היא לא הייתה טרגית. חיסונים מטילים מומים בילדים וזאת בשל החומרים הרעילים הנמצאים בהם ואשר גורמים להם להיות חשופים להתפתחות מחלות כרוניות כמו אלרגיות, מחלות אוטואימוניות ואפילו מוות (ראו פוסט 3 שלי על הקשר בין הגופים האמונים על בריאות הציבור אך מסתירים מהציבור את האמת). **הם מבצעים פשעים כנגד האנושות** ואני לא אומרת זאת לאחר יד, תוכלו לקרוא עוד על כך בקישור הזה:

<https://ahrp.org/betrayal-of-public-trust-institutional-corruption-vaccine-safety-ratings-vaccine-science-falsified/>

החששות שלי הן:

1. ילדים מקבלים חיסונים כנגד חצבת, חזרת ואדמת, אשר גורמים בחלק מהילדים לתופעות לוואי הנעות בין עיכוב התפתחותי דרך מחלות אוטואימוניות ועד מחלות נוירולוגיות...

2. אמהות, אשר חוסנו כנגד מחלת החצבת ולא חלו בה באופן טבעי, אינן מעבירות הגנה מספקת כנגד המחלה לתינוקותיהן כפי שהיה בעבר בזמן תחלואה טבעית ובדרך זו חשופים התינוקות למחלה בחודשי חייהם הראשונים.

<https://www.youtube.com/watch?v=3huAy2hearY>

3. מחוסנים כנגד חצבת משילים את הנגיף בתקופה שלאחר החיסון ובכך חושפים את סביבתם למחלת החצבת הנגרמת מהנגיף אשר בחיסון.

<https://www.youtube.com/watch?v=7Kp7oUvEYGO>

4. אנשים מחוסנים עלולים לחלות במחלה אליה חוסנו כתוצאה מהחיסון. לפיכך המסקנה המתבקשת היא שאין "חסינות עדר" כשזה מגיע לחיסונים.

אנחנו צריכים עכשיו לקחת אחריות למתרחש בישראל וברחבי העולם. כולנו יחד, אם אנחנו רוצים חברה בריאה יותר ובריאות איתנה יותר עבור ילדנו. אחריות על התוצאות ההרסניות של תופעות הלוואי הנגרמות מחיסונים אשר משפיעות על האוכלוסייה המחסנת, על הטיוח של המחקרים אשר מראים את הקשר בין חיסונים לבין אוטיזם, על שאנו "מושתקים" ע"י התקשורת המרכזית והרשת החברתית כמו פייסבוק, על שאנו נותנים לאנשי בריאות להזריק לתינוקות שלנו חומרים רעילים, **על שאנו מאפשרים בשתיקתנו לכל זה לקרות**. האם עכשיו נפקח את עינינו ונצטרף לאמיצים אשר מעזים לדבר?

שוב, אני מבקשת שלא תיקחו את דברי כאמת חקוקה בסלע, אלא תעשו את המחקר שלכם! באתר www.hisunim.org.il יש מידע רב לאלו אשר מבקשים ללמוד את הנושא. אחרי הכל, זה עבור בריאות ילדנו ועתיד הדורות הבאים. אינני ממליצה לכם אם לחסן או לא לחסן, אני רק מציעה שתלמדו היטב את הנושא. ההחלטה היא האחריות של כל הורה, שכן הוא יחיה עם התוצאות. אל תגררו לנושא מחוסר ידע.

¹ https://ahrp.org/urgent-and-serious-infectious-disease-epidemics-in-the-u-s/#_edn3
https://www.cdc.gov/drugresistance/biggest_threats.html?CDC_AA_refVal=https%3A%2F%2Fwww.cdc.gov%2Fdrugresistance%2Fthreat-report-2013%2Findex.html

**"אדם חייב לעשות למען האחרים ולא להעלים עין;
 אם הוא רואה שריפה, עליו לנסות ולכבות אותה;
 אם אין ברשותו דלי מים, הוא יכול להשתמש בכוס;
 אם אין לו כוס, יש לו כפית, לכל אחד יש כפית."**

עמוס עוז

ומה אם זו לא באמת שריפה ???

שושנה שרק

פינת הויזואולוגיה דוד אלמן

Visualogy corner (David Ellman)

קצת שאריות מפורים... של פעם

פורים 1968

מטי ואיזי
דיבון

גברת
ברמן

ריני ומיכאל
כהן

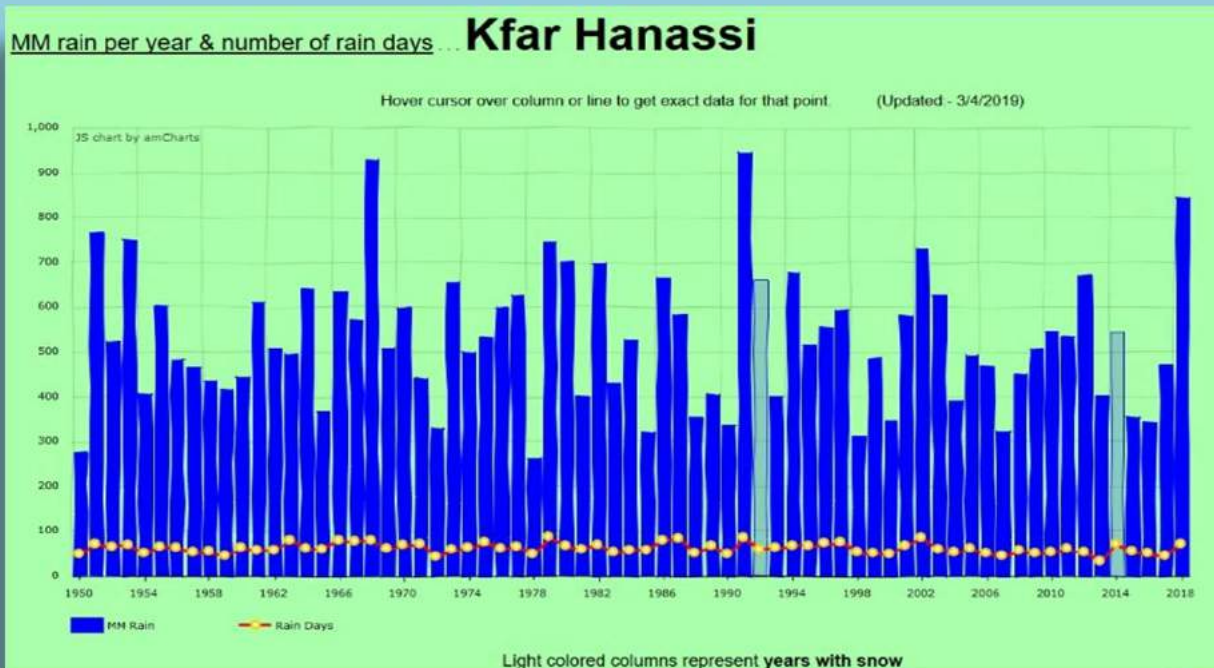
שוש וגרשי
אפשטיין

רחל וישראל
אבידור

תחזית מזג האויר מחר יהיה מזג אויר!!

הגשם שמשגע את המדינה

נכון לרגע כתיבת שורות אלה אנחנו
בכפר הנשיא בכמות שהיא 80% יותר
מסך כל החורף הקודם.

ובמקום השלישי מאז 1950 !!!

ולמעוניינים במיוחד: - אתר הגשם

<http://www.d-ellman.com/01/community/raincharts/>

ואיך אומרים בימינו...
"נוסטלגיה זה לא מה שהיה פעם"

1957 - מתחילים לבנות בריכת שחיה
ולהתמצאות: ברקע - הכרם ובית האריזה של אז

מטבח הילדים והאקונומיה בחדר האוכל הישן
"שן... שן... צריף ישן..."

משולחן העורכת

עבד חולם על החירות, אדם חופשי חולם על עושר,
העשירים חולמים על כוח, ובעלי הכוח חולמים על החירות.

אנדז'י מייבסקי

הבחירות שלנו

שוב הדמוקרטיה עומדת למבחן.

בן חורין הוא אדם חופשי שחי על פי בחירותיו. והנה ניתנת לנו שוב הזכות, החובה, והחירות ל"בחירה".

קצת לפני פסח אנחנו מממשים את חובתנו לעצמנו ולעמנו, חופש הבחירה הלאומי. אנחנו יכולים לבחור מי ינהל את המדינה שלנו.

כל אחד מאיתנו בוחר לתת מנדט לאיש – למפלגה – שהוא מאמין, שנוכל לחיות בהנהגתו; בשקט וביטחון, עם חינוך נאות לילדנו, עם כבוד האדם.

בידינו ניתן הכוח, ניתנה הזכות, לבחור במנהיג העם – עליו נוכל לסמוך ובו נוכל לבטוח – ראש הממשלה הבא.

שנוכל שוב להיות – כל אחד מאיתנו – ישראלי גאה בארצו ובמולדתו.

חופש הבחירה ניתן לאדם החושב. לאדם היודע להבחין בין טוב לרע, היודע להבחין בין ניקיון כפיים אחריות אישית וציבורית לבין עוול שחיתות התנשאות ואגו מנופח.

ואז יגיע לנו חג הפסח להזכיר לנו שוב שכולנו בני חורין. שבחרנו בטוב.

שקיבלנו את המנהיג שמגיע לנו, שמגיע לו, לעמוד בראש המדינה המיוחדת, הייחודית והנפלאה הזו, שעשינו לנו.

שנבחר נכון!

בהצלחה לנו!

